

[Alfred Jensen.]

fører en tilværelse, der kan betegnes som luksuøs, at de har været i stand til at forøge deres forbrug på en sådan måde, at det i forbindelse med den militær- og handelspolitik, der iøvrigt føres, har været med til at bringe landet i de vanskeligheder, som enhver kan se det står overfor.

Skal man sætte ind for at løse vanskelighederne, skal man ikke betræde de veje, som man har betrådt tidligere, og som jeg forstår man er indstillet på at gå, nej, så må der en ny politik til, og det er det, folket ønsker; det er kommet til udtryk så ofte. Jeg hørte ganske vist i går, at det ærede medlem hr. Alsing Andersen gav udtryk for, at de synspunkter, regeringen — og det vil vel også sige de tidligere regeringspartier — har angående landets udenrigs-, militær- og handelspolitik, deles af det store flertal her i landet, og at der er en stigende trykthed og stigende tillid til denne politik; det ærede medlem hr. Alsing Andersen tog valgresultaterne som udtryk herfor. Det kan man selvfølgelig gøre, men så tror jeg da, man bliver nødt til at se på, hvad de partier, der bruger valgresultatet som målestok for tilslutningen til deres politik, sagde forud for valget; det gælder ikke mindst det socialdemokratiske parti. Ser man på det, må man komme til et andet resultat. Jeg tænker her på, hvad der blev sagt om den tidligere udenrigsminister, om den tidligere regering, om dens jasiger-politik overfor NATO — det vil jo i og for sig sige overfor De Forenede Stater. Det var en temmelig voldsom kampagne, der blev ført: nu skulle der en ny og mere mandhaftig minister til; der skulle føres en fast og konsekvent politik overfor NATO-organisationen, og i den sidste samling, vi havde under tokammer-systemet, førtes der også en temmelig stærk agitation imod den måde, hvorpå regeringen ville gennemføre tjenestetidsforlængelsen.

Jeg erindrer også om, hvad der blev sagt om regeringens stilling til boligproblemet; man stemplede regeringens indstilling her, dens optræden, som udtryk for, at den kun havde en byggepolitik, men ikke en boligpolitik, og der blev strøet, har jeg vel lov at sige, rundhåndet med løfter om sociale forbedringer. Folkepensioneringen blev lagt på bordet på en sådan måde, at vælgerne i almindelighed troede, at hvis vi fik rege-

ringsskifte, ville vi også få folkepension. Det havde naturligvis betydning for forårsvalget. Senere kom socialdemokratiet med sit program, „Vejen til fremskridt“, hvori der blev sagt adskillige ting, som også tjente til at bibringe vælgerne det indtryk, at hvis der kom regeringsskifte, ville der også komme en anden politik. Det hed her f. eks. om forsvarsbyrderne, at de skulle afpasses efter landets økonomiske bæreevne. Det måtte virke overfor alle, der ønskede militærudgifterne nedsat, som om man indenfor socialdemokratiet, på partikongressen, i partiledelsen, var af den opfattelse, var indstillet på, at militærudgifterne kunne bringes ned. Samtidig stillede man en ny række forbedringer i udsigt, skattelettelser og sociale forbedringer i det hele taget. Jeg mener også, man skal bemærke sig, når der er tale om den politik, der førtes, at de socialdemokratiske medlemmer af finansudvalget i fjor sommer vendte sig imod, at visse militære bygningsarbejder sattes i gang. Endelig skal man også nævne, at der på socialdemokratiets kongres under bombastiske former udtaltes et midlertidigt nej til placering af fremmede flyvere på danske baser.

Jeg tror, at socialdemokratiets fremgang ved det sidste valg netop beroede på de løfter, der her blev udstedt, løfter, som efter vor opfattelse, efter befolkningens opfattelse, kun kan være udstedt, fordi man vidste, at der i almindelighed var utilfredshed med den politik, den tidligere regering førte, og at de derfor måtte tjene til at fremkalde forhåbninger om, at hvis der kom regeringsskifte, ville der også komme en ny politik. De, der har haft sådanne forventninger i større omfang og har måttet se dem blive gjort til skamme, de er i allerhøjeste grad blevet skuffet. En af de første handlinger, regeringen gennemførte, var jo en omgående forlængelse af tjenestetiden for alle indkaldte efter de planer, som forud var udarbejdet af den tidligere forsvarsminister, og ret omgående gik man også i gang med det kaserne- og øvrige militære byggeri, som var skitseret, og som i visse tilfælde var standset i finansudvalget.

Alt dette har ikke betydet nogen lettelse i de militære udgifter, tværtimod, det må jo betyde stigninger i disse, og jeg er ligesom det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard interesseret i at få oplyst, hvad det koster at